

Μοναχός Ιγνάτιος Καρυώτης (1879- 9 Δεκεμβρίου 1962)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Οι **αυτάδελφοι Γέροντες Ιγνάτιος (αριστερά) και Βασίλειος (καθήμενοι)** και οι **διάκονοι Ιωάσαφ**

Οι αυτάδελφοι Γέροντες Ιγνάτιος (αριστερά) και Βασίλειος (καθήμενοι) και οι διάκονοι

Ιωάσαφ και Αγαθάγγελος (όρθιοι)

Ο υιός του Αντωνίου Καραγκιόζη ήλθε νέος από τ' Αλάτσατα της Μ. Ασίας στην Καλύβη του Αγίου Γεωργίου των Ιωσαφαίων της ιεράς σκήτης της Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων το 1897. Το 1898 εκάρη μοναχός. Μόναζε με τον κατά σάρκα αδελφό του Βασίλειο, που ήλθε από την πατρίδα τους το 1903 κι εκάρη μοναχός το 1907. Το 1908 χειροτονήθηκε διάκονος από τον πρώην Καρπάθου και Κάσου Νείλο (+1917), που παρεπιδημούσε στο Άγιον Όρος. Ένας άλλος αδελφός του μόνασε στη Σιμωνόπετρα, από το 1908, ο μοναχός Ιωάσαφ (+1938). Στα Καυσοκαλύβια εκοιμήθη και ο πατέρας του ως μοναχός.

Το 1924 οι αδελφοί Ιγνάτιος και Βασίλειος μαζί με τον παραδελφό τους μοναχό Αθανάσιο ήλθαν να μονάσουν στις Καρυές. Στην αρχή φιλοξενήθηκαν στο Λαυριώτικο Κελλί του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου. Κατόπιν πήραν το σημερινό, ωραίο, Γρηγοριάτικο Κελλί της Υπαπαντής του Κυρίου, στο κέντρο των Καρύων, που τότε ήταν αμπελικιά του Γρηγοριάτικου Κελλιού των Αγίων Πάντων, που βρισκόταν πλάι στο Πρωτάτο και γκρεμίσθηκε τότε μαζί με άλλα, για την ανάδειξη δήθεν του μνημείου. Με πολλούς κόπους το ανοικοδόμησαν και καλλιέργησαν την αγιογραφία. Γνώριζαν και την αναγεννησιακή και τη βυζαντινή τέχνη καλά. Οι πολλοί όμως τότε ζητούσαν αναγεννησιακά έργα. Χιλιάδες εικόνες εξήλθαν του εργαστηρίου τους, που κοσμούν πλήθος εκκλησιών και οικιών.

Συνδέονταν πνευματικά με τον Μοσχονησίω Φώτιο (+1930), που ήταν συμπατριώτης τους κι έμενε σε γειτονικό Κελλί, καθώς και με τον λίαν ενάρετο Σιμωνοπετρίτη ηγούμενο Ιερώνυμο (+1957), που επίσης ήταν συμπατριώτης τους και διανυκτέρευσε ενίοτε στο φιλόξενο Κελλί τους.

Το 1928 επέστρεψε ο Αθανάσιος στα Καυσοκαλύβια κι έλαβε την Καλύβη του Αγίου Παχωμίου, στην οποία εκοιμήθη το 1962. Είχε υποτακτικό τον μοναχό Φιλάρετο (+2003), τον οποίο και γνωρίσαμε. Το 1929, προσήλθε στην αδελφότητα των Ιωσαφαίων των Καρύων ο μετέπειτα διάκονος Ιωάσαφ από τη Σάμο (1910-1993), τον οποίο γνωρίζαμε πολύ καλά. Κατόπιν ήλθε από τον Πρίνο της Θάσου ο μετέπειτα διάκονος Αγαθάγγελος (1925-1974).

Οι αδελφοί Ιγνάτιος και Βασίλειος επιθυμούσαν πολλές φορές να επιστρέψουν στα ησυχαστικά Καυσοκαλύβια, αλλά οι νεότεροι δεν ήθελαν. Το 1961 προσήλθε παιδί ο νυν Γέροντας μοναχός Ιγνάτιος και το 1962 ο μοναχός Βασίλειος.

Μοναχός Ιγνάτιος Καρυώτης

Image not found or type unknown

Μοναχός Ιγνάτιος Καρυώτης

Παρότι ζούσαν μέσα στο κέντρο των Καρύων, είχαν αυστηρή καλογερική ζωή, δίχως πολλές συντυχίες, συζητήσεις, επισκέψεις και κουτσομπολιά. Οι νέοι μοναχοί δεν επιτρεπόταν να συζητούν με τους επισκέπτες. Συμπτωματικά είδαν και για λίγο τον Πατριάρχη Αθηναγόρα στις εορτές της χιλιετηρίδος του Αγίου Όρους, το 1963, που φιλοξενούνταν στο Κελλί τους επί μία εβδομάδα. Τις Κυριακές

στο Πρωτάτο έπαιρναν αντίδωρο κι έτρεχαν για το Κελλί τους. Τις Κυρι-ακές τ' απογεύματα είχαν μοναδική έξοδο περιπάτου προς τα χαριτω-μένα γεροντάκια της Καψάλας, μαζί πάντα με ένα των Γερόντων. Μια φορά πήγαν σ' ένα Ρουμάνο Γέροντα, που δεν θυμούνται, τ' όνομά του, και φώναξε, και ήλθαν πάνω του από παντού χιλιάδες πουλιά, και τους έκανε μεγάλη εντύπωση. Προσπάθησαν να φωνάξουν κι αυτοί, μα δεν ήλθε κοντά τους κανένα πουλάκι. Κάποτε οι νεώτεροι μοναχοί είχαν λογισμούς για τη μεγάλη αυστηρότητα των Γεροντάδων τους. Ο ένας πήγε στον Πνευματικό του να εξομολογηθεί και αφού τον παρηγόρησε και του είπε τα δέοντα, τον έφερε το δειλινό ο ίδιος στον Γέροντά του, να βάλει μετάνοια και να ησυχάσει αναπαυμένος. Ο άλλος πήγε στον Γέροντα Παΐσιο (+ 1994) και του είπε κι εκείνος να πάει να βάλει με-τάνοια και θα ησυχάσει, γιατί αν πεθάνει, θα το έχει βάρος στην καρδιά του και ο δαίμονας θα τον βασανίζει, βάζοντάς του συνεχώς την ίδια «κασέτα», ότι αυτός φταίει που πέθανε ο Γέροντάς του.

Ο Γέροντας Ιγνάτιος εκοιμήθη τον ύπνο του δικαίου στις 9.12.1962 και ο ιερομόναχος Βασίλειος στις 3.1.1965.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Πάυλου Λαυριώτου μοναχού, Ιστορία της Αδελφότητος Ιωσαφαίων του Άγιου Όρους, Αθήνα 1996. Διηγήσεις Γερόντων Ιγνατίου και Βασιλείου Ιωσαφαίων στις 24.6.2009 στα Κελλί τους.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β' 1956-1983 , σελ.673-676 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.